

Gel İstanbul Olalım Seninle

— Nazımköyce · 24 Nisan 2016

Gel İstanbul olalım seninle
Göç alsın yüreğimiz her güzellikten biraz
Ülkenin en kalabalık yalnızlığı olalım
Gel İstanbul olalım seninle
Gerdanında süzölsün martılar
Saçlarınla dalgalansın yeşil Marmara
Sen Avrupa Yakası ol, ben Anadolu
Kalpten kalbe yolumuz olsun Sultan Mehmet Köprüsü
Duygu selinde boğulsun gözlerimiz
Ve Kızkulesi lemalansın gözlerinde
Asil yalnızlığıyla
Kıyısından bir duble hayat içmiş gibi
Gel öpsün dudaklarım boğazından
Gel İstanbul olalım seninle
Ayasofya gibi sarılalım aşkın şehrine
Direnelim kopmamacasına
Depremlere, sellere
Ah İstanbul,
Avrasyanın nazlı gelini
Gönlüm Topkapı Sarayı
Tahtında sen,
Ellerinden öpüyorum
Gözlerinden
Nasıl da mutluyuz bir bilsen...
Gel İstanbul olalım seninle
Umudumuz şiir
Peygamber dilinde parlayan şehir
Bu sevdaya bir fetih gerek
Bir martı konmuş omuzuna
Su içiyor avuçlarından eğilerek
İçim, içine kalabalık
Bir şehir gibi
İstanbul gibi
Terimizden süzölüyor aşk
Yorgunuz İstanbul gibi

Asırlık sevgimizle
Gel İstanbul olalım seninle
Diz çökmüş tüm şehirler ayaklarına
Tüm şairler
Tüm kalemler
Bizi yazmış gözlerine
Sokak sokak cadde cadde dudaklarına
Gel İstanbul olalım seninle
İki yakanın hasreti gibi birbirine
Köprüler kuralım kalplerimize
Boğazında gerdan misali
Bir vapur kalkar limandan
Bir şiir taşır yüklü
Bir şair taşır kor avuçlarına
Avuçların yâr... Avuçların!
Bir boşluktan sızarım
İstanbul gibi sıcak
Derin ve sırlı
Orası memleketim
Avuçların mezarım
Gel İstanbul olalım seninle
Çağlar aşsın aşkımız
Gözlerin Fatih'im
Süleymaniye'de işittiğim ezan
Masmavi sesinde dalganır ruhum
Bir seher vakti
Gel İstanbul olalım seninle
Şairlik makamında
Öylece uzanalım tarihe
Kalplerden geçelim
Şairlere ilham olsun sevgimiz...
Gel!
Gel İstanbul olalım seninle...